

BURGENLÄNDISCHES VOLKSLIEDARCHIV

Ort:

Großmünzbich
1932

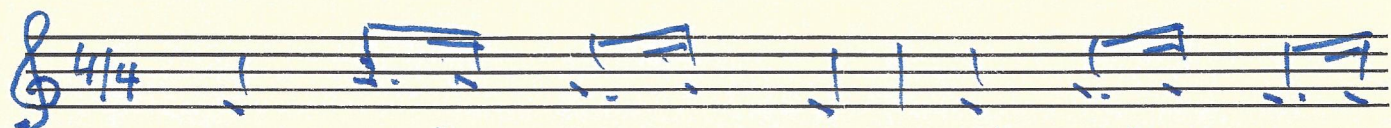
Überlieferer:

Aufzeichner und Einsender:

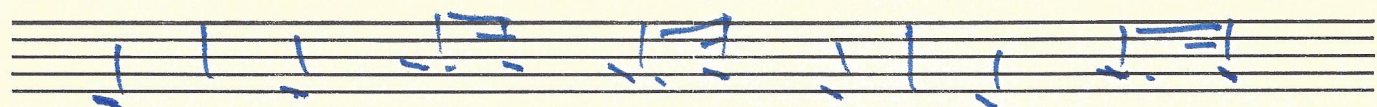
← Anton Szucsich

167/4

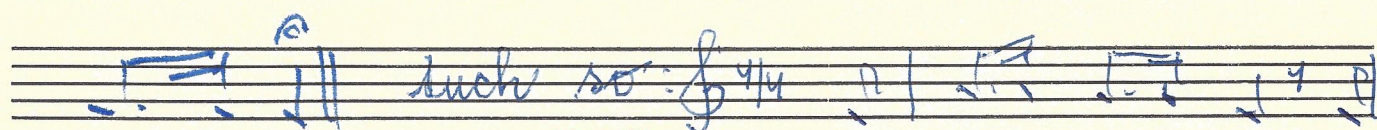
Bila je magnuša...

Bila je magnuša, di-vojci sa ma-

la, ta niko gar ni-ma neg staro-

gar otca.

2. Došla je zapovid, od ruskoga cara, da mora pojt služiti svitlogs cesara.
3. Nekate se bojat, dragi stari otac, služiti ću cesara, prem sam ženska glava.
4. Služila j' cesara, na deveto leto, još ni j' poznal nigdor, da je ona žensko.
5. Doznal je ali to služnjak cesarov, Na j' obdržal riči, uvadil je to on.
6. Cēsar si je nju dal, predase dozvati, i on je njoj hotil, ovako govorit.
7. Do sad si hodila, po crnoj zemljici, a od sad ćeš hoditi, po svilnom samiti.
8. Do sad si se zvala konju pucarica, a od sad ćeš se zvat, svitla cesarica.
9. Do sad si hodila neg va belom plašci, a od sad ćeš hoditi, va srebrni i zlati.
10. Kad šipak precvate, ko farbu premeni, kot i na rožica, ku klinčac prehinji.
11. Ku klinčac prehinji, za venac zeleni, za venac zeleni, za pantljik črljeni.

Anmerkungen (Vergleiche usw.):